

بررسی تنوع گونه ای جدایه های *Azospirillum* بومی خاک های تحت کشت کلزا در نقاط

مختلف استان گلستان

نگار قادری^{۱*}، محسن علمائی^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

^۲ استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

مقدمه

کلزا (*Brassica napus L.*) به راسته *Rhoedale* و تیره *Brassicaceae* تعلق دارد. این گیاه خودگشن بوده و در شرایط آب و هوایی مساعد به صورت یکساله رشد می نماید [۳]. در استان گلستان بیش از ۷۰۰۰ هکتار از اراضی، زیر کشت کلزا قرار دارند [۲]. این گیاه جزء گیاهانی می باشد که در ناحیه ریزوسفری آن باکتری های PGPR^{۱۷} از جمله *Azospirillum* وجود دارد.

باکتری *Azospirillum* یکی از مشهورترین باکتری های PGPR است که از خاک های با نیتروژن کم، توسط بیجریک در سال ۱۹۲۵ جداسازی شد [۷]. از ویژگی های مفید این باکتری می توان به تثبیت نیتروژن، تولید هورمون های محرک رشد گیاه [۱۰]، افزایش حلالیت فسفات های نامحلول [۱۱]، تولید سیدروفور [۹]، تولید ویتامین [۵]، کنترل عوامل بیماریزا [۴] اشاره نمود.

سه گونه معروف از این باکتری شامل *A. brasilense*، *A. lipoferum*، *A. irakense* می باشد. دو گونه *A. lipoferum* و *A. brasilense* اساساً از ریشه غلات اصلی مثل گندم، ذرت، سورگوم و برنج جداسازی شده اند. گونه *A. lipoferum* قادر به استفاده از گلوکز بوده و برای رشد خود نیاز به بیوتین دارد. ولی گونه *A. brasilense* قادر به رشد در محیط دارای گلوکز نمی باشد [۶]. گونه *A. irakense* از ریشه برنج در ناحیه دجله عراق جدا شد که قادر به مصرف ترکیبات قندی مختلف بوده و توانایی رشد در محلول ۱ تا ۳ درصد کلرید سدیم را دارد [۸]. در این تحقیق تنوع گونه ای جدایه های *Azospirillum* بومی خاک های تحت کشت کلزا در نقاط مختلف استان گلستان بررسی شده است.

مواد و روشها

از ۳۸ نقطه استان گلستان تعداد ۳۸ نمونه خاک. ریشه گیاه کلزا جمع آوری گردید (۵۸ جدایه). آزمون های مقدماتی شناسایی جنس بر روی ۵۸ جدایه صورت گرفت. این آزمون ها شامل ایجاد هاله در محیط NFB^{۱۸} نیمه جامد، تولید کلنی سفید رنگ روی محیط NFB جامد به علاوه ۰/۵ گرم در لیتر عصاره مخمر، تولید کلنی قرمز روی محیط RC^{۱۹} و تولید کلنی صورتی روی محیط PDA^۴ بودند. آزمون های تکمیلی شناسایی گونه ها براساس نیازمندی به بیوتین، رشد در محیط سه درصد نمک کلرید سدیم و توان استفاده از گلوکز، این جدایه ها را به سه دسته مختلف تفکیک نمود. چهار گونه استاندارد که از مرکز نگهداری میکروارگانیسم ها و کشت های سلولی آلمان (DSMZ)^۵ خریداری گردیده بودند، تهیه و در این تحقیق جهت مقایسه بکار گرفته شد.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از آزمون های مقدماتی نشان داد که ۵۸ جدایه مذکور توانایی ایجاد هاله در محیط NFB نیمه جامد، توانایی رشد و ایجاد کلنی سفید رنگ روی محیط NFB جامد، تولید کلنی های قرمز روی محیط RC، تولید کلنی

^{۱۷} Plant Growth Promoting Rhizobacteria

^{۱۸} Nitrogen Free Blue

^۳ Congo Red

^۵ Deutsche van Sammlung van Mikroorganismen and Zellkulturen (German collection of microorganisms cell cultures)

صورتی رنگ روی محیط PDA را داشتند. آزمون گرم نیز نشان داد که تمام جدایه های مذکور گرم منفی بودند. نتایج آزمون های تکمیلی شناسایی گونه های *Azospirillum* (جدول شماره ۱) نشان داد که نتایج آزمون های تکمیلی شناسایی گونه های مختلف *Azospirillum*، نشان داد که از لحاظ رشد در محیط NFB جامد حاوی ۳ درصد کلرید سدیم، توانایی استفاده از گلوکز به عنوان منبع کربنی و نیازمندی به بیوتین برای رشد در محیط نیمه جامد، در سه گروه کلی قابل تقسیم بندی بودند. بیشترین مقدار جدایه ها مربوط به گونه *A. brasilense* (۲۸ جدایه) و بعد از آن جدایه های مربوط به گونه های *A. irakense* (۲۲ جدایه) و *A. lipoferum* (۸ جدایه) در رتبه های بعدی از لحاظ تعداد قرار داشتند. تحقیقات ارزانش و همکاران [۱] در زمینه جداسازی و شناسایی گونه های مختلف *Azospirillum* در استان گلستان نیز نشان داد که بیشترین تعداد *Azospirillum* بومی جدا شده از ریزوسفر گندم متعلق به گونه *A. brasilense* بود که با نتایج به دست آمده با این تحقیق مطابقت دارد.

جدول ۱- چندآزمون مربوط به شناسایی گونه های جنس *Azospirillum*

گونه منسوب (پیشنهادی)	نیازمندی به بیوتین	توانایی استفاده از گلوکز	نیمه NFB رشد در محیط NaCl جامد بعلاوه ۳ درصد	شماره ایزوله
<i>A. brasilense</i>	-/+	-	-/+	AC19-I AC20-I AC20-II AC22-IV AC22-V AC26-I AC27-I AC28-II AC28-III AC28-IV AC29-II AC32-I AC34-I AC34-IV AC37-III AC38-II AC38-V AC39-I AC43-II AC43-IV AC46-I AC52-II AC53-III AC54-III AC55-I AC55-III AC56-VI AC56-VII Ab Al Ah
<i>A. lipoferum</i>	+	-/+	-	AC39-IV AC45-II AC45-III AC46-III AC47-V AC48-III AC51-II AC19-II Ai
<i>A. irakense</i>	-/+	+	+	AC19-V AC21-II AC22-III AC24-I AC24-II AC25-I AC25-II AC26-III AC27-II AC28-I AC29-VI AC32-II AC34-III AC36-IV AC43-III AC45-I AC46-II AC49-VII AC50-IV AC51-III AC51-VI AC51-IX

فهرست منابع

۱. ارزانش، م. ح.، ا. رحیمیان، ح. ع. علیخانی و ک. خاوازی. ۱۳۸۶. جداسازی و گروه بندی جدایه های *Azospirillum* بومی خاک های استان گلستان. دومین همایش بوم شناسی.
۲. باقری، م.، ر. بهرام، ا. فرجی و م. شهبازی. ۱۳۷۸. کلزا. نشر سازمان جهاد کشاورزی استان گلستان. ص ۵۲-۵۳.
۳. شهیدی، ا و ک. فروزان. ۱۳۷۶. کلزا. نشر شرکت توسعه کشت دانه های روغنی. چاپ اول. تهران. ص ۹-۱۳.
4. Bashan, Y., and Holguin, G. 1997. *Azospirillum*-plant relationships: environmental and physiological advances (1990-1996). Can. J. Microbiol. 43: 103-121.
5. Dahm, H., Rożzcki, H., Strzelczyk, E, Li, C.Y. 1993. Production of B-group vitamins by *Azospirillum* spp. Grown inn media of different pH at different temperatures. Z. Mikrobiol. 148: 195-203.
6. Dobereiner, J. 1992. The genera *Azospirillum* and *Herbaspirillum*. In: The Prokaryotes. Eds. A. Balows, H G Truper, M Dworkin, W Harger and K-H Schleifer. pp. 2236-2253. Springer Verlag, New York.

7. Holguin, G., Pby atten, C.L., and Glick, B.R. 1999. Genetics and molecular biology of *Azospirillum*. *Biology and Fertility of soils*. 29: 10-23.
8. Khammas, K. M., Ageron, E., Grimont, P.A.D., and Kaiser, P. 1989. *Azospirillum irakense* sp. Nov. A nitrogen fixing bacterium associated with rice roots and rhizosphere soil. *Res. Microbiol.* 140: 679-693.
9. Kloepper, J.W., Lifshitz, R. And Zablutowicz, R.M. 1989. Free living bacterial inocula for enhancing crop productivity. *Trends in Biotechnology* 7: 39-44.
10. Michiels, K., Vanderleyden, J., Van Gool, A. 1989. *Azospirillum* plant root association: A review. *Biology and Fertility of Soils*. 8: 356-368.
11. Seshadri, S., Muthukumarasamy, R., Lakshminarasimhan, C., and Ignacimuthu, S. 2000. Solubilization of inorganic phosphates by *Azospirillum halopraeferans*. *Curr. Sci.* 79: 565-567.